

MIROSLAV HOLUB

ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ

Δώσαμε χέρι βοήθειας στο χορτάρι—
κι έγινε σιτάρι.
Δώσαμε χέρι βοήθειας στη φωτιά—
κι έγινε πύραυλος.
Δισταχτικά,
μέ προφύλαξη,
δίνουμε χέρι βοήθειας
σ' ανθρώπους,
σέ κάποιους ανθρώπους...

Φ Τ Ε Ρ Α

*Έχουμε
μιά μικροσκοπική ανατομία
της φάλαινας
αυτό
δίνει στον
*Ανθρωπο
αυτοπεποίθηση
William Carlos Williams

*Έχουμε
ένα χάρτη του σύμπαντος
για μικρόδια,
έχουμε
ένα χάρτη ενός μικροδίου
για σύμπαν.

*Έχουμε
ένα Μεγάλο Παιχτή σκακιού
φτιαγμένο από ηλεκτρονικά κυκλώματα.

Μά πάνω απ' όλα
έχουμε
την Ικανότητα
νά καθαρίζουμε μπιζέλια,
νά πιάνουμε νερό στις χούφτες μας,
νά γυρεύουμε
την κατάλληλη βίδα
κάτω απ' το σοφά
για ώρες

Αυτό
μάς δίνει
φερά.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Τα μικρά σκουλήκια του πόνου άκόμενη γλιστρούσαν
στο διάφανο άέρα,
Τό τρέμισμα πέθανε κι έσθησε και
Κάτι μέσα μας ύποκλιθηκε θαθιά μπροστά
στο γεγονός του χειρουργικού τραπεζιού
στο γεγονός του παραθύρου
στο γεγονός του διαστήματος
στο γεγονός του άτσαλιού
μέ τις τέσσερες λεπίδες.

Ή σιωπή ήταν άπαραβίαστη
σάν την επιφάνεια του καθρέφτη.

Μόλο που θέλαμε νά ρωτήσουμε
Που κυλούσε τό αίμα
Και
*Αν ήσουν νεκρή άκόμενη,
άγαπημένη.

ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ

Έδω στη σκέπη του Κυρίου αναπαύονται

οι γλώσσες των ζητιάνων,
τά πνευμόνια των στρατηγών,
τά μάτια των πληροφοριοδοτών,
τά δέρματα των μαρτύρων.

στο άπόλυτο
των φακών του μικροσκοπίου.

Ξεφυλλίζω φέτες σηκωτιού Παλαιάς Διαθήκης,
στ' άσπρα μνημεία έγκεφάλου διαβάζω
τά ιερογλυφικά
της παρακμής.

Ίδού, Χριστιανοί,
Ουρανός, Κόλαση και Παράδεισος
σε μπουκάλες.
Κι όχι θρήνος
ούτε καν στεναγμός.
Μονάχα ή σκόνη δογκάει.
Βουδή είναι: ή Ιστορία
στριμωγμένη
σε τριχοειδή άγγεια.

Ή Ισότητα βουδή. Ή άδελφότητα βουδή.

Κι από τις τριχρωμες σημείες των θανατερών παθών
έμεις μέρα τη μέρα
τραβάμε
κλωστές σοφίας.

Α Ρ Π Α

Ήπ' όλα τά έγχορδα όργανα μ' άρέσει
ή άρπα ή άπλωμένη από χέρι σε χέρι
Ήπό αίμα σε αίμα. Ήπό καταστροφή σ' άπελευθέρωση.
(Ήπό

λάθος σε τελειότητα.
Ήπ' όλα τά έγχορδα όργανα μ' άρέσει
ή άρπα ήης θεραπείας
Ή μουσική της ήχει στο θαθύ κέντρο του ανθρώπου.
Κι ό Βασιλιάς Δαβίδ την παίζει,
Αυτός που ποτέ δεν ήταν,
Αυτός που πάντα θά είναι όταν τό κερλί
λειώνει ή σάρκα
σηκώνεται απ' τό κόκκαλο.

Α Γ Α Π Η

Δυό χιλιάδες τσιγάρα.
Έκατό μίλια
άπό τοίχο σε τοίχο.
Μιά άιωνιότητα και μισή άγρύπνια.
πιό άγραφή απ' τό χιόνι.

Τόνοι λέξεις
παλιές σάν τά σημάδια
ένος παλτύποδα στην άμμο.

Έκατό διβλία που δέ γράψαμε.
Έκατό πυραμίδες που δέ χτίσαμε.

Σκουπίσματα.
Σκόνη.

Πικρή
σάν τό άρχίνισμα του κόσμου.

Πίστεψέ με όταν λέω
ήταν όμορφα.

Ω Δ Η Σ Τ Η Χ Α Ρ Α

Ήγαπās μονάχα